

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16 maja 2022 r.

DIH-3.707.48.2022.AB

DECYZJA DIH - III/69/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w zw. z art. 91 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 lutego 2022 r. (sygn. akt: DC.8361.53.2021/4DEC/22), na mocy której przedsiębiorcy DŻOAN Sp. z o.o. z siedzibą w Częstochowie, wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3, co narusza art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 15 – 17 listopada 2021 r. inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Śląskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DC-49/2021 z 15 listopada 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie mieszczącym się w (...), należącym do (...) (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Uprzednio, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 22 października 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i 39 ustawy o zużytym sprzęcie oraz legalności prowadzonej działalności gospodarczej. Przedmiotowe zawiadomienie doręczono stronie 26 października 2021 r.

Kontrolę przeprowadzono w obecności Prezes Spółki.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Śląskiego WIIH stwierdzili, że przedsiębiorca prowadzi sprzedaż sprzętu elektrycznego i elektronicznego. W związku z tym, że kontrolowany posiadał w ofercie sprzęt elektryczny, podlega on obowiązkowi dystrybutora, określonym m.in. w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie.

Inspektorzy w toku prowadzonych działań kontrolnych ustalili, że przedsiębiorca umieścił w widocznym dla klientów miejscu informację o treści: „Informujemy! U nas możesz oddać swój zużyty sprzęt elektryczny i małogabarytowy”. (zdjęcie informacji znajduje się w aktach kontroli DC.8361.53.2021).

W toku kontroli ustalono, że ww. przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązкови wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużyтым sprzęcie, nie umieścił informacji, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużyтым sprzęcie, a wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

W toku kontroli w miejscu widocznym dla klientów, uwidoczniono ww. informacje.

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 15 listopada 2021 r. (nr akt kontroli DC.8361.53.2021), do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W protokole przesłuchania strony Prezes Zarządu spółki wskazała m.in. że w sklepie przy (...) w śladowej ilości sprzedawany jest sprzęt elektryczny i elektroniczny przeznaczony dla gospodarstw domowych, jak również że przedsiębiorca nie posiada sklepu internetowego. Ponadto wskazano, że nigdy nie zdarzyło się, żeby klient przy zakupie nowego sprzętu wyraził chęć oddania nieodpłatnie zużytego sprzętu tego samego rodzaju, który pełnił te same funkcje co zakupiony, ale jak twierdzi strona, znany jest jej obowiązek odbioru od klienta takiego sprzętu. Strona poinformowała również, że w miejscu widocznym dla klientów znajduje się informacja o treści: „Informujemy! U nas możesz oddać swój sprzęt elektryczny i małogabarytowy”. Zgodnie z oświadczeniem strona była przekonana, że umieszczając ww. informację dla klientów i udostępniając klientom ulotki firmy „BOWI”(firmy zajmującej się odbiorem zużytego sprzętu) informujące klientów o możliwości oddania zużytego sprzętu (tak postępowała z chwilą gdy wprowadzała do obrotu sprzęt elektryczny i elektroniczny), spełniła obowiązek wynikający z art. 37 ustawy o zużyтым sprzęcie.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Śląski WIIH zawiadomieniem z dnia 13 stycznia 2022 r., poinformował przedsiębiorcę (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę,

że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do czynnego udziału, wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 14 lutego 2022 r. Śląski WIIH, na podstawie art. 93 ust. 2 w zw. z art. 91 pkt 25, ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy (...), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, wynikających z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy.

W dniu 14 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Śląskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu zarzuciła decyzji naruszenie:

- 1) przepisów prawa materialnego, tj.:
 - art. 93 ust 2 w zw. z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie poprzez wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej wobec braku spełnienia przesłanek uprawniających organ administracji publicznej do stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z przepisów ww. ustawy;
 - art. 37 ust. 3 w zw. z art. 37 ust 1 – 3 ww. ustawy, poprzez bezpodstawne stwierdzenie braku realizacji obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji dla konsumenta w zakresie nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 2) przepisów postępowania; tj.:
 - art. 105 ust. 1 Kpa w zw. z art. 6 Kpa poprzez ich niezastosowanie w sprawie wobec braku wydania przez organ decyzji o umorzeniu postępowania w całości z powodu bezprzedmiotowego charakteru rozstrzygnięcia co do istoty sprawy;
 - art. 8 Kpa poprzez dokonanie dowolnej oceny zebranego w toku postępowania materiału dowodowego wobec nieuwzględnienia faktu, iż odwołujący prowadząc działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji sprzętu elektrycznego i elektronicznego zamieścił w miejscu widocznym dla klientów informację spełniającą wymogi określone w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytych sprzęcie.

W związku z powyższym strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Ponadto na podstawie art. 135 Kpa wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji z uwagi na uzasadniony interes odwołującego.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2022 r. oraz 25 marca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę (...), o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 lutego 2022 r. (sygn. akt: DC.8361.53.2021/4DEC/22) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem

decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytych sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Śląskiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca (...), nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytych sprzęcie.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie. Tym samym działania Śląskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Skarżący w odwołaniu zarzucił decyzji naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

- art. 93 ust 2 w zw. z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie poprzez wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej wobec braku spełnienia przesłanek uprawniających organ administracji publicznej do stwierdzenia naruszenia obowiązków wynikających z przepisów ww. ustawy;
- art. 37 ust. 3 w zw. z art. 37 ust 1 – 3 ww. ustawy, poprzez bezpodstawne stwierdzenie braku realizacji obowiązku umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji dla konsumenta w zakresie nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego; oraz przepisów postępowania; tj.:
- art. 105 ust. 1 Kpa w zw. z art. 6 Kpa poprzez ich niezastosowanie w sprawie wobec braku wydania przez organ decyzji o umorzeniu postępowania w całości z powodu bezprzedmiotowego charakteru rozstrzygnięcia co do istoty sprawy;
- art. 8 Kpa poprzez dokonanie dowolnej oceny zebranego w toku postępowania materiału dowodowego wobec nieuwzględnienia faktu, iż odwołujący prowadząc działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji sprzętu elektrycznego i elektronicznego zamieścił w miejscu widocznym dla klientów informację spełniającą wymogi określone w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytych sprzęcie.

Uzasadniając powyższe strona wskazała, że Śląski WIIH w skarżonej decyzji pomija całkowicie fakt, że w kontrolowanej placówce została umieszczona informacja spełniająca wymogi art. 37 ust. 1 - 3 ustawy o zużytych sprzęcie, wskazując na informację umieszczoną w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży o treści: „Informujemy! U nas możesz oddać swój użyty sprzęt elektryczny i małogabarytowy”, w związku z którym zostały dodatkowo złożone wyjaśnienia do protokołu kontroli. Zdaniem strony organ pierwszej instancji, w skarżonej decyzji, całkowicie nie podjął jakichkolwiek rozważań w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji, czy informacja ta była zgodna z wymaganiami stawianym przez przepisy ustawy o zużytych sprzęcie, a jeżeli organ stwierdziłby że jest niezgodna, to nie wyjaśnił w jakim zakresie. Organ ten ograniczył się jedynie do lakonicznego stwierdzenia, że powyższa informacja znajdowała się w widocznym miejscu, jednakże nie przeprowadził żadnej analizy treści komunikatu. Odnosząc się do powyższego przedsiębiorca stwierdził, że z powyżej informacji wprost wynika, że konsument jest informowany przez dystrybutora o możliwości oddania posiadanego sprzętu elektrycznego oraz o gabarytach sprzętu który może zostać przyjęty przez dystrybutora. Skarżący wskazuje, że zakres przekazanej w powyższy sposób informacji wyczerpuje *minimum minimorum* wymogów stawianych przedsiębiorcy, gdyż ten komunikat jego zdaniem jest zwięzły i klarowny oraz zrozumiały dla ogółu konsumentów.

W uzasadnieniu strona wskazuje także na nieprecyzyjne przepisy art. 37 ust. 1 - 3 ustawy o zużytych sprzęcie, co wywołuje liczne problemy w ich interpretacji przez przedsiębiorców działających jako dystrybutorzy sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Przedsiębiorca twierdzi również, że nie jest

uzasadnione wymaganie przez organ administracji publicznej, aby przedsiębiorca zamieszczał każdorazowo informację, o treści odpowiadającej wprost kontestowanym przepisom ustawy, albowiem gdyby racjonalny ustawodawca wymagał takiego działania od przedsiębiorcy, to bez wątplenia określiliby urzędowy wzór komunikatu. Ponadto strona uważa, że ustawodawca pozostawił przedsiębiorcom pewną swobodę w kształtowaniu treści informacji przekazywanej konsumentom w celu realizacji obowiązków wynikających z treści art. 37 ust. 1 -3 ustawy o użytym sprzęcie.

Jednocześnie strona twierdzi, że o słuszności powyższych jej zarzutów świadczy okoliczność, że spółka dokonywała odbioru od klientów użytego sprzętu, na dowód czego przedstawiła przykładowe protokoły odbioru użytego sprzętu.

Dokonując analizy zgromadzonego materiału w sprawie oraz zarzutów i argumentów zawartych w odwołaniu, Prezes UOKiK za zasadny uznaje zarzut strony, w którym wskazuje na brak odniesienia się Śląskiego WIIH do zamieszczonej w placówce informacji o treści: „Informujemy! U nas możesz oddać swój użyty sprzęt elektryczny i małogabarytowy”. Niemniej jednak, po analizie powyższej informacji organ drugiej instancji uznaje, że jest ona nieprecyzyjna i niejednoznaczna, nie ma w niej odniesienia do sprzętu elektronicznego, jak również nie wiadomo czym jest według przedsiębiorcy „sprzęt małogabarytowy”. Należy tutaj wskazać, że ustawie o użytym sprzęcie „małogabarytowy sprzęt”, to taki którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm, o łącznej średniorocznej masie sprzętu nieprzekraczającej 100 kg (patrz. art. 2 ust. 3 pkt 1 oraz art. 76 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy). Trudno w tej informacji doszukać się szczegółów wskazanych w art. 37 ust. 1 – 3, istotnych z punktu widzenia konsumenta, a związanych z konkretnymi sytuacjami w jakich dystrybutorzy są zobowiązani do odbioru użytego sprzętu. Zatem, konsumenci zostali pozbawieni zupełnie dostępu do istotnych dla nich informacji, dotyczących obowiązków dystrybutora:

- do nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile użyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dostarczającego nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, do nieodpłatnego odbioru użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile użyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- prowadzącego jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Przekazanie powyższych informacji konsumentom, miało ich uświadomić w jaki sposób mogą pozbywać się odpadów w postaci użytego sprzętu, na co również wskazuje sam skarżący w odwołaniu.

Należy również w tym miejscu wskazać, że udostępnianie ulotek firmy zajmującej się odbiorem użytego sprzętu, czy przekazanie protokołów potwierdzających odbiór użytego sprzętu, nie będzie stanowiło wypełnienia obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o użytym, sprzęcie. Ponadto Prezes UOKiK podkreśla, że wypełnienie obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy, nie będzie wypełnieniem obowiązku informacyjnego wskazanego

w art. 37 ust. 4 niniejszej ustawy. Należy bowiem rozróżnić obowiązek odbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 od obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 37 ust. 4 ustawy.

Prezes UOKiK wskazuje również, że z akt sprawy jednoznacznie wynika, że postępowanie administracyjne prowadzone przez Śląskiego WIIH zakończone wydaniem decyzji z 14 lutego 2022 r., wszczęte zostało w związku z ustaleniami kontroli DC.8361.53.2021, przeprowadzonej w sklepie należącym do strony. Stwierdzono wtedy że kontrolowany, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży wymaganych informacji. Ustalenia tej kontroli zawiera protokół z 15 listopada 2021 r., który został podpisany bez uwag. Powoływanie się w odwołaniu przez stronę na fakt nieodpłatnego przyjmowania zużytego sprzętu, na dowód czego do odwołania zostały dołączone protokoły odbioru zużytego sprzętu, nie zmienia faktu, że obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie przedsiębiorca nie wypełnił. Istotny z punktu widzenia zastosowania przepisów ww. ustawy jest fakt, iż w momencie podjęcia kontroli wymagane przepisami informacje, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w materiałach dowodowych. Informacja, która była uwidoczniona w kontrolowanej placówce również nie będzie stanowiła wypełnienia obowiązku informacyjnego o którym mowa w art. 37 ust. 4, co zostało już wyjaśnione powyżej. Przepisy ww. ustawy wskazują wprost, jakie informacje dystrybutor sprzętu powinien umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane. Każdy podmiot gospodarczy zobligowany jest do znajomości przepisów dotyczących jego działalności i respektowania ich. Konsekwencją nieprzestrzegania obowiązującego porządku prawnego w przypadku ujawnienia nieprawidłowości jest zastosowanie przewidzianych w ustawie o zużytym sprzęcie sankcji.

Należy w tym miejscu również dodać, że przedsiębiorca w dniu 26 października 2021 r. odebrał „Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli” z dnia 22 października 2021 r. ze wskazanym zakresem „Kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i 39 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (...)”. Czynności kontrolne zostały podjęte w dniu 15 listopada 2021 r., a więc prawie trzy tygodnie później, w związku z czym przedsiębiorca miał dość czasu aby do kontroli odpowiednio się przygotować. Zdaniem organu jeżeli przedsiębiorca decyduje się na prowadzenie działalności, m.in. polegającej na sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych, powinien on znać obowiązujące przepisy prawa w tym zakresie, a także stale monitorować, czy wymagane przepisami informacje zostały uwidocznione w placówce.

Mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji stwierdza, że zgromadzony materiał w sprawie nie budzi żadnych wątpliwości, a stwierdzony stan faktyczny został opisany w sposób jasny i zrozumiały. Prezes UOKiK, nie ma również wątpliwości co do treści informacji, jaka zgodnie z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie powinna zostać uwidoczniona, gdyż została ona wprost wskazana w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy. Przedsiębiorca mógł je przedstawić w sposób, jaki mu najbardziej odpowiada, ale z uwzględnieniem wszystkich istotnych szczegółów lub literalnie przytoczyć treść art. 37 ust. 1 – 3 tejże ustawy.

Przepisy ustawy o zużytym sprzęcie nie wymagają dodatkowych założeń i wykładni, nakazują właściwym organom wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonywał obowiązków określonych ww. przepisami, choćby nastąpiła niezwłoczna próba usunięcia nieprawidłowości (podkreślenie Prezesa UOKiK). Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej (patrz Wyrok WSA w Warszawie VI SA/Wa 1989/19).

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego, co w tym wypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że celem ustawodawcy było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjęć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 te same ustawy.

Z całą stanowczością trzeba podkreślić, że obowiązkowe informacje określone art. 37 ust. 4 w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ustawy o zużytych sprzęcie dotyczą ogółu dystrybutorów prowadzących sprzedaż sprzętu elektrycznego i elektronicznego niezależnie od udziału tego sprzętu w ofercie spółki, wielkości powierzchni sprzedażowej, czy prowadzenia sprzedaży internetowej czy też nie.

Jednocześnie, Prezes UOKiK podziela w pełni twierdzenie organu pierwszej instancji, że w niniejszym przypadku brak jest podstaw do zastosowania art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, albowiem kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło. Należy podkreślić, że kontrolowany przed podjęciem kontroli, tj. w dniu 26 października 2021 r. odebrał zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, w którym szczegółowo podano zakres przedmiotowy kontroli wskazując „Kontrolę przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i 39 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (...)”. Czynności kontrolne zostały wszczęte w dniu 15 listopada 2021 r., a więc prawie trzy tygodnie później, w związku z czym przedsiębiorca miał dość czasu aby do kontroli odpowiednio się przygotować. Natomiast przedsiębiorca, pomimo wiedzy o zbliżającej się kontroli oraz jej przedmiotowym zakresie, nie przygotował się do niej w sposób należyty, nie poczynił działań (czynności) zmierzających do wyeliminowania ewentualnych uchybień.

Powyższe dowodzi, że strona nie dochowała należytej staranności, by zapobiec naruszeniu obowiązujących przepisów. Prezes UOKiK podkreśla z całą stanowczością, że to przedsiębiorca odpowiada za nieprawidłowości dotyczące obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o użytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy jest zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie i powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, aby nie dochodziło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Po analizie skarżonej decyzji, Prezes UOKiK stwierdza, że organ pierwszej instancji bezpodstawnie uznał, iż w niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania przepis art. 189 f Kpa. W treści decyzji z dnia 14 lutego 2022 r. (znak: DC.8361.53.2021/4DEC/22) (zob. str. 3) Śląski WIIH (w oparciu o art. 189 a, Dział IVA. Administracyjne kary pieniężne - wskazane w Kpa), niewłaściwie uznał, że w niniejszej sprawie nie znajduje zastosowania art. 189 f Kpa. Należy w tym miejscu wskazać, że w powyższej sytuacji zastosowanie znajdują zarówno przepisy art. 189 f Kpa, jak i art. 93 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie, gdyż oba przepisy odnoszą się do innych rozstrzygnięć. Art. 93 ust. 4 daje organowi możliwość nie wszczynania postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec podmiotu, a postępowanie wszczęte umarza, pod warunkiem przedstawienia określonych dowodów i okoliczności. Zaś art. 189 f Kpa wskazuje przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestanie na pouczeniu.

W ramach kontroli instancyjnej i ponownym rozpoznaniu sprawy, w tym przesłanek zawartych w art. 189f Kpa, Prezes UOKiK stwierdził, że nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa. Zdaniem organu drugiej instancji okoliczności oraz waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenia kary pieniężnej. Strona nie dopełniła istotnych obowiązków informacyjnych, nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie, nie umieszczając w widocznym miejscu żadnej z 3 informacji o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3, a to z kolei nie pozwala uznać, że waga naruszenia była znikoma. O znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny. Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to niniejszej sytuacji. Z materiału dowodowego zebranego przez inspektorów Śląskiego WIIH wynika jednoznacznie, że skarżący przedsiębiorca nie zamieścił żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3), a zamieszczona informacja była bardzo niejasna i zbyt ogólna, a zatem, konsumenci zostali pozbawieni dostępu do istotnych dla nich informacji co zostało już wyjaśnione powyżej w niniejszej decyzji. Ponadto strona, pomimo zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli nie podjęła żadnych kroków, aby sprawdzić czy wypełnia obowiązki jakie określają przepisy prawa wskazane w tym zawiadomieniu. Tym samym, przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Za spełnioną można natomiast uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ strona podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże przesłanki powyższe muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w omawianym przypadku nie spełniono warunku ich kumulatywności.

Ponadto organ drugiej instancji wskazuje, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189 f § 2 Kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Powyższe wyjaśnienia i argumenty Prezesa UOKiK wprost świadczą o braku zasadności zarzutów wskazanych w odwołaniu dot. naruszenia przepisów prawa materialnego, tj.: art. 93 ust. 2 w zw. z art. 91 pkt 25 oraz art. 37 ust. 3 w zw. z art. 37 ust 1 – 3 ustawy o zużytym sprzęcie, jak również przepisów postępowania; tj.: art. 105 ust. 1 Kpa w zw. z art. 6 oraz art. 8 Kpa. Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, że Śląski WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 ustawy o zużytym sprzęcie. W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny oraz właściwie uwzględnił przesłanki wynikające z art. 93 ust. 3 ww. ustawy i podzieliła w tym zakresie ustalenia Śląskiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmieniamy przy tym, że sankcja wymierzona stronie, w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), jest karą w wysokości najniższej z możliwych określonych w ustawie, przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenia art. 37 ust. 4 ustawa o zużytym sprzęcie przewiduje karę w wysokości od 5 000 zł do 300 000 zł. Taki tryb postępowania prowadzony jest w stosunku do wszystkich podmiotów, u których zostanie stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie.

Prezes UOKiK wskazuje, że podstawą do wymierzenia kary było naruszenie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie. Ustalenia faktyczne zawarte w aktach kontroli nie budzą żadnych wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy art. 37 ust. 4. Mając powyższe na względzie, w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i umorzenia postępowania czy przekazania do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Odnosząc się do wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, Prezes UOKiK wskazuje, że zgodnie z art. 130 § 2 Kpa wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)